

PBII - Plastic Soup

ProgRock Records, 2010

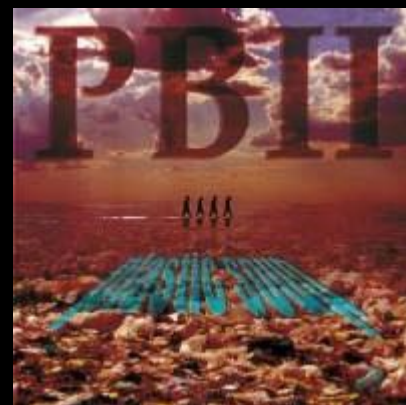
Plackband was een symfo/prog rock-band ontstaan in de prehistorie van de Nederlandse rock. Ik zeg "was" omdat de band nu met een andere bassist verder gaat onder de naam *PBII*. *Plastic Soup* is het debuutalbum met deze naam en line-up. De term debuut is natuurlijk wat betrekkelijk als je band opgericht is in '77. Behoorlijk geïnspireerd door *Genesis* brengt *PBII* ons een plaat die enerzijds traditioneel klinkt en anderzijds modernere invloeden toevoegt. Het thema? De huidige milieu-situatie.

Ondanks de lange geschiedenis van de band is dit mijn eerste kennismaking met de muziek van deze landgenoten. De plaat bestaat uit een tiental nummers die over het algemeen wat lengte betreft flink te noemen zijn, met als extremitéit *The Great Pacific Garbage Patch* die de twaalfminutengrens overschrijdt. Opvallende eigenschap van deze band is de uitblinkende muzikaliteit en uitstraling van ervaring. De in de eerste alinea genoemde moderne invloeden zijn terug te vinden in de soms wat onverwachte uitpattingen richting metal middels incidentele dissonante toetsen en scheurende gitaren. Ik beschouw dit als een positieve eigenschap die de afwisseling bevordert, maar ik kan me goed voorstellen dat de iets oudere progliedhebber even moet slikken. Begrijp me niet verkeerd, voor het grootste deel klinkt *PBII* vooral vertrouwd en bijna lekker ouderwets als *Genesis* ten tijde van *Wind and Wuthering* zonder eigen gezicht te verliezen. Eventueel minpunt is de typische synthesizerklank die wellicht bij het genre hoort, maar mij met moment wat fout overkomt. De zang is op zijn minst bijzonder te noemen, ietwat schel en nasaal maar volledig in dienst van de muziek. Ik moest er even aan wennen, maar ondertussen kan ik het wel waarderen. Een groter nadeel vind ik de lengte van de CD, die met meer dan een uur de aandacht op een gegeven moment doet verslappen.

Al met al is *Plastic Soup* een debuut dat aanvoelt als de zoveelste plaat van een ervaren band, wat stiekem dus ook zo is. Luistertip is wat mij betreft *In the Arms of a Gemini* met zijn herkenbare hoofdriff en aanstekelijke refrein. Echt spannend of vernieuwend wordt het nergens en de meeste metalheads zullen er niet zoveel mee kunnen, maar *Plastic Soup* is zeker het proberen waard.

Tracklisting:

1. Book of Changes
2. In the Arms of a Gemini
3. Ladrillo
4. Loneliness
5. The Great Pacific Garbage Patch
6. Criticize the Critics
7. It's Your Life
8. Fata Morgana
9. Living by the Dice
10. Cradle to Cradle

Line-up:

- Michel van Wasseem - Vocalen, Toetsen
- Ronald Brautigam - Gitaar, Achtergrondvocalen
- Harry den Hartog - Basgitaar, Achtergrondvocalen
- Tom van der Meulen - Drums

Links:

- [PBII](#)
- [PBII MySpace](#)
- [ProgRock Records](#)

Score: 76/100